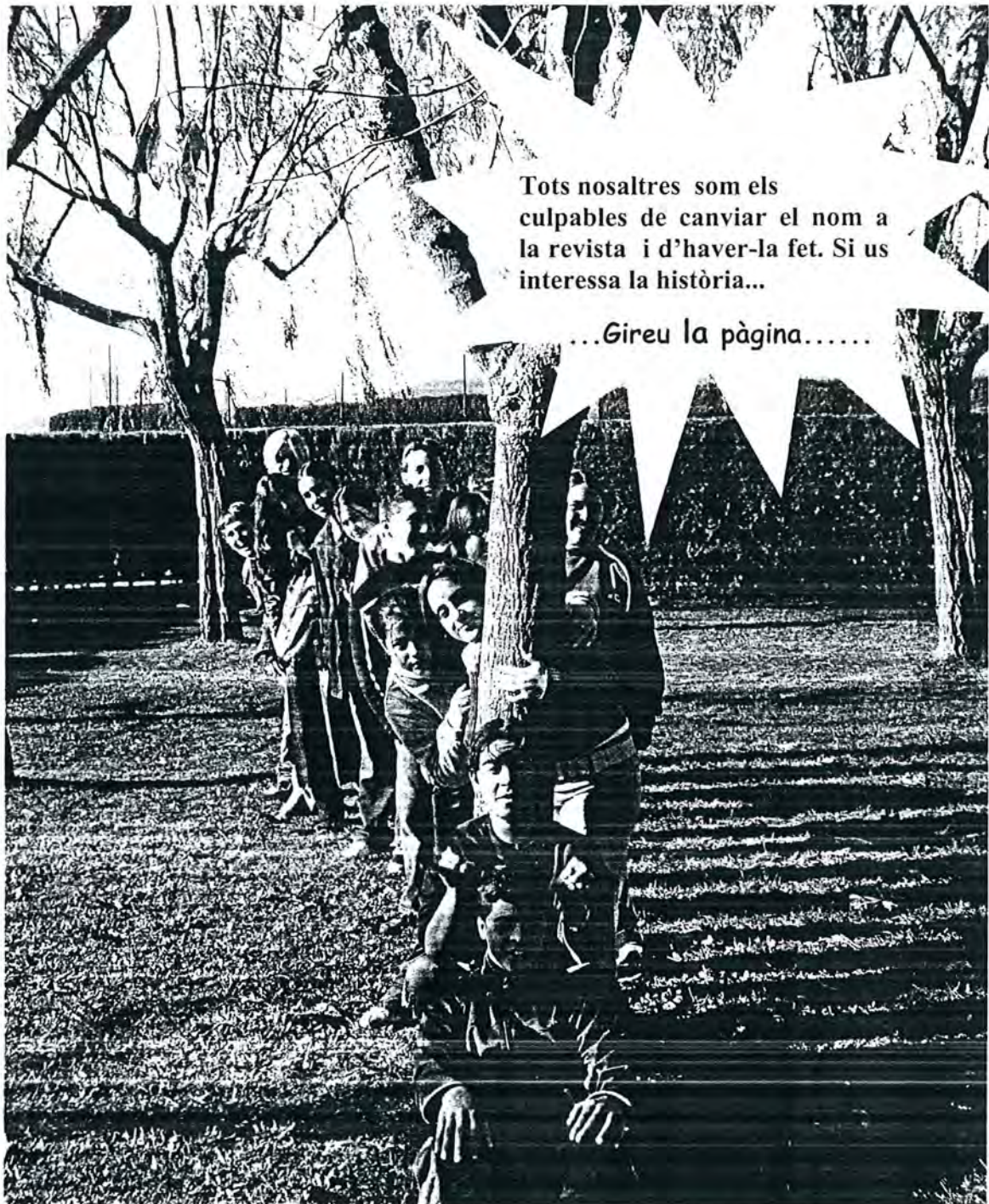

La revista dels alumnes de L' I.E.S Baix Empordà. desembre- febrer -2002-03 -n.14

Tots nosaltres som els culpables de canviar el nom a la revista i d'haver-la fet. Si us interessa la història...

...Gireu la pàgina.....

SUMARI: PÀG 1: Autors de la revista / PÀG 2 : Adéu a l'Esclat / PÀG 3: Concurs de dibuix, llums de Nadal / PÀG 4 : Festa de Nadal / PÀG 5 : Fundació Vicens Ferrer, Ajuda humanitària als Saharauis / PÀG 6: Ajuda a Galícia / PÀG 7: Excursió a la neu i visita a Barcelona / PÀG 8: Exper. Periòdic. Grup revista. Nadons del centre.

Adéu Esclat!!!

Els membres del crèdit variable "*fem una revista*" de 4t, vàrem decidir de canviar-li el nom, i vam decidir posar-li el nom de la primera revista del centre que va sortir editada el 1983. Hem pogut completar aquest article gràcies a que un antic alumne del centre la va portar a l'arxiu municipal. **A partir d'ara s'anomenarà CALIU.**

Caliu era el nom de la primera revista del centre que va sortir editada al 1983.

Abans la revista estava totalment feta a màquina i el més destacat que hi havia, era una pàgina d'opinions personals on tots els alumnes podien expressar tot el que volien i de qui volien. Eren bastant interessants. El més im-

portant de tot era que els alumnes que elaboraven la revista eren voluntaris i es quedaven un parell d'hores després de classe per poder fer-la.

Hem fet una entrevista a dos antics alumnes del centre els quals van participar a l'elaboració de la primera revista del centre. Els antics alumnes són: el Sr. Miquel Álvarez (estudiant de electricitat al 1983) i el Sr. Antoni Aranda (estudiant d'electricitat al 1983). Els hi hem d'agrair la seva col·laboració ja que han passat 20 anys després de que sortís la primera revista. Avui dia estan treballant a la Comercial Elèctrica de Palafrugell.

Els antics alumnes Sr. Miquel Álvarez i Sr. Antoni Aranda

Quan fèieu la revista era un grup de voluntaris o ho fèieu per que volíeu?

En principi la fèiem per que volíem.

Com us ho muntaveu, us dividíeu per equips?

Cadascú feia un article del que volia, i al darrera hi havia algú que s'encarregava de recollir tots els articles, informació i les organitzava per fer la revista.

Per què li vau posar el nom de Caliu?

Suposo que el nom va sorgir simplement perquè es devia de fer alguna mena de concurs on tota la gent hi posava un nom i va sortir guanyant aquest.

Eren moltes persones les encarregades de fer-la?

La veritat es que cada classe escrivia un article i després sortia editat a la revista. Era tot voluntari qui volia el feia i qui no, doncs no el feia.

Teníeu alguna ajuda econòmica d'algú o alguna entitat?

No, ens ho fèiem i ens ho menjaven nosaltres.

Com o de qui va sorgir la idea de fer una revista al centre?

La idea va sorgir d'una professora d'administratiu; no em preguntis per el nom perquè no t'ho sabia dir.

Quant temps vàreu estar per finalitzar-la?

Els qui portaven el tema eren els d'administratiu, cadascú anava a la seva i quan van tenir suficient informació o matèria la van editar.

Cada quan sortia la revista?

Em sembla que si només vau trobar una és perquè va ser una experiència pilot per veure que és el que passava, van trigar molt a fer-la no hi havia els medis dels que ara vosaltres disposeu.

Aitor Martos, 4rt ESO

Aquí ens trobem, els dos antics alumnes i nosaltres

CONCURS DE DIBUIX D'ORNITOLOGIA

El nostre institut ha participat en el concurs de dibuix que cada any organitza l' Associació d' Ornitologia a Palafrugell.

Hi havia un primer premi per cada curs. Nosaltres vàrem aconseguir dos primers premis, 1r premi en la categoria de 1 ESO per la Clara Oriol i el primer premi de la categoria de 3 ESO va ser per l' Esther Garcia.

ENTREVISTA A CLARA ORIOL

T'agrada dibuixar? Sí, m'agrada molt dibuixar.

T'ha costat treballar amb aquest dibuix? Sí molt, perquè vam fer un mosaic amb trossos de cartolina, era molt difícil.

T'esperaves aquest premi? No, jo pensava que hi havien companys que ho farien millor que jo.

ENTREVISTA A ESTHER GARCIA

Feies classes de dibuix? No.

T'ha costat molt aquest treball? Sí, una mica ,perquè a sigut la primera vegada que ho he fet d'aquesta manera.

Què t'han donat com a premi? Què n'has fet? Una espècie de trofeu. L'he guardat amb els altres premis.

T'esperaves aquest premi? No, jo creia que era una mica difícil que agafessin el meu treball.

Anissa Sabba i Anna Maria Cobo —4t. ESO

Clara Oriol de 1ESO C

Esther Garcia de 3ESO C

Llums de Nadal fetes pels alumnes del nostre institut

Els llums de Nadal d'aquest any a Palafrugell, els van fer els alumnes de 1r. i 2n. d'electricitat (cicle formatiu grau mitjà) del nostre institut. L' Ajuntament de Palafrugell els va proposar fer-los i l' institut amb molt de gust van acceptar.

Alguns dels alumnes amb les estructures.

Amb l' ajut dels professors, van aconseguir acabar-les totes a temps. Van tardar tot el primer trimestre.

Els hi varen donar l'estructura de com havien de ser aquestes formes que havien estat dissenyades per pintors de Palafrugell.

L'estructura era de ferro i al voltant tenia un cable lluminós. Va ser un gran repte per a tots , però tot i això ho van aconseguir. Com a "premi, o agraïment", l' ajuntament els va convidar a berenar. Diuen que s'ho van passar molt bé i que va ser tota una experiència.

Aitor Martos—4t. ESO

FESTA DE NADAL

Com cada any el nostre institut el 23 de desembre va celebrar el Nadal fent unes activitats com són: passi de pel·lícules de vídeo o una quina, tallers i l'amic invisible.

Quan els alumnes van arribar a l'institut van anar a les seves aules corresponents amb els seus tutors, i deixant els regals de l'amic invisible.

Un cop deixat els regals, els alumnes

Mireu com ballen sevillanes, i només hi ha un nen, es molt atrevit.

Aquesta noies estan molt maques pintades, semblen models.

Aquí, estan treballant en el taller d'electricitat.

Saben pintar molt bé s'ho treballen.

van anar a veure vídeo o quina, que uns dies abans ja havien triat; quan van acabar, van anar al pati, com un dia normal i corrent. Ja acabat el pati, van fer els tallers que també van triar. Hi havia molts tallers, des de manualitats, a esports.

Ja acabat tot això, els alumnes van anar a les seves aules i van fer l'amic invisible. Tot seguit varen netejar les aules i es van acomiadar.

E. Bueno, J. López- 4º ESO

Volen sortir molt guapos, a la foto, però no somriuen.

FUNDACIÓ DE VICENÇ FERRER

El dia 10.11.2002, va venir a fer una xerrada a la sala d'actes un noi que es deia Lanci, és de religió hindú viu al poble Anantapur. Col·labora amb la fundació i és fillastre de Vicenç Ferrer. Sap parlar el català, castellà, l'anglès i el seu idioma. És un home sense casta, és dels intocables.

El seu discurs va començar dient que l'Índia té 28 estats i entre 5 i 6 idiomes diferents.

Els intocables no poden estudiar i han de viure en un poble que no estiguin barrejats amb els que tenen casta. Treballen 9 hores per només un euro, i amb aquesta quantitat de diners han de donar de menjar a tota una família que son entre 4 i 5 persones.

El menjar típic dels intocables és l'arròs picant i els que tenen diners mengen pa.

L'aigua de la pluja, l'aprofiten per rentar la roba.

Per a ells les vaques són sagrades i les consideren unes deesses.

Els hindús tenen costum de fer un dibuix a l'entrada de cada casa perquè diuen que porta sort a la família, es diu "Granuli", i és obligatori fer-lo a l'Índia.

Els alumnes venien coques per la fundació de Vicenç Ferrer.

tori fer-lo a l'Índia.

A la hora lliure fan festes acompanyats de tambors (amb pell de xai), i pals de canyes de bambú.

Les noies de l'Índia s'han de casar als 13 o 14 anys, els seus pares les hi obliguen i no es casen per amor.

Els pares busquen el xicot per a la seva filla.

El govern ha programat una escola als intocables perquè

puguin estudiar.

La fundació dona diners a cada alumne de l'escola perquè tinguin una llibreta d'estalvis.

El nostre institut ha programat una nova idea, realitzant un intercanvi de cartes entre els alumnes de les dues escoles, per tal de donar a conèixer la realitat de cada escola. Vam haver de fer-les en anglès, (que ja crec jo, que té el seu mèrit, i almenys practiquem la llengua.)

Aquest Nadal vam fer una recollida de diners per l'Índia i vàrem recollir 425 euros. Perquè els alumnes del nostre institut, van fer coques per vendre-les a l'hora del pati.

T. Rosa i E. Bueno

AJUDA HUMANITÀRIA ALS SAHARAUIS

En Josep Garcia Batlle (Pitu), alumne del nostre institut del cicle de turisme, va participar amb un grup de gent de Palafrugell per portar material al poble Saharai i hem volgut fer-li una entrevista perquè ens expliqui la seva experiència.

-Qui organitza tot això? Quan temps fa que ho feu?

Una colla d'amics que desitgen fer-ho. Portem 7 anys amb aquesta organització.

-Què feu una vegada allà?

Ens quedem 2 mesos per anar a sis països diferents de l'Àfrica per portar material escolar, material higiènic...

-D'on aconseguiu tot aquest material?

Truquem a les empreses per demanar-los tot tipus de material, els expliquem els motius. Alguns ens en donen però d'altres no.

-Què voleu portar a terme amb tot això que feu?

Portar ajuda a tota aquella gent que ho necessita. També ho fem per veure la gent que ho necessita una mica feliç almenys uns dies.

-Porteu aquesta ajuda a un país o a diversos? A quins països?

No, mireu de deixar-la a diversos països però aquest any només hem anat al Sàhara.

-Sou molta colla els que hi aneu?

No, som només 6 amics.

-La gent quan us veu arribar què fan?

Molt contents i agraïts per tot, i quan els donem les coses, gairebé no s'ho creuen.

E. Bueno i T. Rosa 4t. ESO

Un saharai amb el material que varen portar

Alumnes del nostre centre van fins a Galícia a netejar les costes gallegues

La Marta Méndez (2n cicle formatiu de grau superior) i en Marcos Vilela (administratiu) van ser dos dels alumnes del centre que van anar a Galícia a col·laborar conjuntament amb un grup de gent de Palamós .Aquest grup van sortir en un autocar en el qual eren 56 persones, ells van estar ajudats i recolzats per l'ajuntament del poble i per diferents empreses que van aportar el material necessari per a netejar les costes ,veient que la solidaritat ha arribat fins el nostre centre ens ha interessat parlar amb ells.

Per quin motiu vau decidir anar a Galícia ?
Doncs per col·laborar més que res en aquest gran desastre.

Sabeu que no tothom va tenir la possibilitat d' anar-hi ,faríeu una altre autocar per que hi anés més gent?

Sí la veritat és que ho fariem sense pensar, creiem que tothom ha de ajudar , es molt satisfactori.

Us va impactar el que vau veure?

Molt, veus allò i penses ,no sé com ens ho farem!

Un grup de voluntaris traient fuel de les roques .

Creieu que la televisió explica realment el que hi ha o amaga una mica la veritat?

Sí, posen el que veus pero es mes trist i dramàtic quan hi ets.

Quin grup de gent vau anar-hi?

Un autocar de voluntaris de Palamós amb el suport de l'ajuntament i varies empreses que també van aportar molt.

Marina Peiró 4t ESO

Els voluntaris palamosins entre els quals hi ha gent del nostre centre

El centre també es va solidaritzar amb els gallegos i vam recollir firmes .

Excursió a la neu

Els alumnes de primer d'ESO, com cada any, han anat d'excursió a la neu tres dies.

El primer dia, quan van arribar, es van dividir en grups per fer les classes d'esquí. Molta gent no sabia esquiar. Aquesta classe durava gairebé una hora i després tenien tot el dia lliure. A la tarda van baixar al poble, a la piscina. A la nit van anar al càmping on estaven instal·lats. Cadascú va anar a la seva habitació, però aquella nit ningú no va dormir. L'endemà van tornar a les pistes d'esquí i s'ho van passar molt bé perquè sabien que aquell dia havien d'aprofitar-lo a "tope" perquè a l'endemà havien

de marxar cap a casa. A la tarda van anar a les pistes de patinatge sobre gel. Hi havia molts companys que mai no havien patinat i es van produir moltes caigudes, tothom reia, els uns dels altres.

A la nit van anar cap al càmping i anaven tristos perquè volien quedar-s'hi més dies. Aquella nit ningú no va dormir a la seva habitació corresponent. L'endemà, es van aixecar, van fer les maletes i cap a la tarda van agafar l'autobús i van arribar a les 20:00 de la nit molt cansats, però satisfets perquè s'ho havien passat molt i molt bé.

E. Bueno i T. Rosa 4t

ANY GAUDÍ: EXCURSIÓ A BARCELONA

Dimarts dia 17 de desembre a dos quarts de vuit del matí, els alumnes de 4t d'ESO A, B, D, més un crèdit variable de 3r i 2n de batxillerat vam sortir cap a Barcelona. Vam anar directament a la Sagrada Família.

Quan hi vam ser, van dividir-nos per grups amb el seu corresponent monitor, que anava explicant totes les funcions de la Sagrada Família i fins i tot alguns van poder pujar a dalt de les torres per veure el paisatge, encara

que altres no van voler perquè deien que tenien vertigen (excusa, tenien por de pujar a dalt, porucs, més que porucs...)

Després vam anar al Passeig de Gràcia a veure la casa de Lleó Morera, la casa Batlló i la Pedrera, i per cert, tots ens vam quedar impressionats en veure les façanes de les cases. Més tard vam anar al

Els alumnes volien una foto amb el Berenguer

Parc Güell. Allà els professors ens van deixar temps lliure per dinar i fins i tot alguns van tenir temps per fer un vol pel parc. Després vàrem anar a la fira de Santa Llúcia i teníem temps lliure per anar a on volguéssim. Alguns van aprofitar per comprar regals per Nadal als seus familiars. A dos quarts de sis del vespre hàviem de tornar cap a casa, cansats, però satisfets de tot el que vam veure.

T. Rosa -E. Bueno 4t

Una nova experiència amb "El Periódico"

Aquest any els alumnes de 4t. d'ESO de l'IES Baix Empordà, vam participar en el concurs anomenat "El Periódico de l'ESO". I vam fer les mateixes activitats que es fan en la redacció d'un diari normal.

Una monitora ens va passar un vídeo i ens va repartir les seccions que havíem de preparar per fer-ho una setmana després.

El dijous a les 8:30, ens vam posar "mans a l'obra" i vam començar a escollir els articles i els temes, i vàrem fer tot el diari en un sol matí fent les fotos

també. Va ser una mica caòtic, però al final tot va sortir bé. Va ser una bona experiència.

Els participants del concurs del "Periódico".

Aquest trimestre la revista ha estat feta pels alumnes de 4t. d'ESO en el crèdit variable "Fem una revista"

L'equip de redacció: Marina Peiró, Jonathan López, Dani Cortés, Aitor Martos, Mohamed El Bachir, Anna Ramon, Tamara Giménez, Elisabeth Bueno, Tània Rosa, Anna Maria Cobo, Anissa Sabba, Daniel García, Abdelkader Harmane,

Dibuixos: Dani Cortés

Professora: Rosa Espí

Col·laboracions: Montse Vilaseca, Vicenç Pagès, Esperança Martínez, Mila Escribano

ELS NADONS D'AQUEST CURS

Alguns dels nostres professors d'aquest curs 2002-2003, han augmentat les seves famílies.

Els professors que han estat pares són: En Juanjo González, professor de llengua castellana i literatura, i la seva esposa Nuri van ser pares el dilluns, 23 de setembre passat d'una nena que es diu Clàudia.

En Robert Torres, professor d'anglès, i la seva dona Mònica han estat pares de la

Paula. Va néixer el dissabte 18 de gener. En Lluís Carbó, professor de religió i de reforç, i la seva esposa Eva han sigut pares d'una nena que es diu Laura, Va néixer el divendres 7 de febrer.

La Montse Vilaseca, professora de llengua catalana i literatura, i el seu marit Francesc seran pares d'una nena a principis del mes de maig.

FELICITATS A TOTS.

Anissa Sabba Anna Maria Cobo